

Ваистину се роди (?)

Пише: Александар Лазић
недеља, 16 јануар 2005 21:48

Многи међу онима који на "Христос се роди" одговораху "Ваистину се роди" вероватно и не сањају да се у последња два века не оспорава само да је Исус био Христос (Месија) [[1](#)]

него се нашироко доводи у питање је ли уопште по земљи ходио – тврди се да није историјска већ измишљена личност! Пре но што пређемо на питање

да ли

се Христос уопште родио, да видимо

када

је то било.

Христос пре Христа: Здраворазумски настројен човек рекао би да је *хришћанска ера* по чела рођењем Христовим и то године нулте – али би онај са искуством, видећи да се поставља питање за тако лаку ствар, радије помислио да је Исус рођен било које друге године осим нулте и био би у праву! Јер, нулте године, оне која би требало да дође после прве године пре наше ере/Христа – није ни било! А није је ни могло бити, јер Римљани нису у свом нумеричком систему имали нулу а онај хришћанин који је рачунао када се Христос родио звао се Dionysius Exiguus: "Када је Дионисије Мали означио 248. годину Диоклецијанове владавине као 532. годину од рођења Христова, он такође није знао за нулу, па је смислио да 1. година н. е. почне недељу дана (значи 1. јануара), после 25. децембра, датума када је он сматрао да је Исус рођен" ("Календар кроз историју"). Римљани су, осим по годинама владавине појединог цара, време рачунали и од оснивања Рима – по том календару (и рачуну Дионисијеве екипе научника) Христос је рођен 753. од настанка "вечног града".

Но, како у Јеванђељу по Матеју стоји да је Исус рођен "у дане Ирода цара" и за кога се зна да је умро марта/априла 749. од оснивања Рима (4. године пре нове ере) – долази се до закључка да се Исус Христос *најраније* могао родити те године. (Упркос томе, "Јеврејска енциклопедија" као годину Исусовог рођења наводи 2-гу пре нове ере, док "Британика" и "Енкарта" дају распон између 6. и 4. или 8 и 4. п.н.е.) Ситуацију компликује чињеница да је Ирод био цар јеврејски, а у Јудеји тог доба није био у употреби само римски већ и јеврејски календар (где обична година има 12 а преступна 13 месеци); када се *пребију* та два календара, узме у обзир да је Ирод убрзо умро по Христовом рођењу (опет по Матеју), те упореди почетак

Ваистину се роди (?)

Пише: Александар Лазиф
недеља, 16 јануар 2005 21:48

проповеди Јована Крститеља, прорачун да је Исус разапет 29. године наше ере када је имао 33 године – долази се до претпоставке да је, највероватније, Христос рођен четири године *пре Христа*. Горе поменути Дионисије је предложио, највероватније у шестом веку, да се време "ресетује" годином Христовог рођења (како ју је он срачунао), али је то прихваћено тек негде између осмог и десетог века.

Хришћанство без Христа: □ Компликована прича о години Исусовог рођења нема везе с оспоравањем Његовог постојања – продор материјалистичких философија на ниско место гурнуо је оно "благо онима који не видеше а повероваше"; други разлог за упитаност о историчности Христа могао би бити *проток времена* – □

у првим вековима хришћанства оспоравано је његово месијанство али никоме није падало на памет да сумња у његово постојање. Крајем 18. века енглески историчар Едвард Џибн у својој "Историји опадања и пропасти Римског царства" први поставља питање зашто ниједан савременик (што ће рећи – хришћани се не рачунају јер су *заинтересована страна*) □

не говори ништа о Исусу који је извео толико чуда; одатле па до тврдње Бруна Бауера да је Христос измишљен требало је направити само један корак. Дакле, кренуло се од питања зашто о Христу не говоре ништа римски историчари и философи [Плутарх (46-120), Јувенал (55-140), Марцијал (40-103), Сенека (40-103)] као и јеврејски [посебно учени Филон Александријски који је живео у доба владавине Понтија Пилата] – а стигло се до марксистичке тезе да хришћанство није дело Сина Божјег него "плод тадашње друштвено-историјске ситуације" (К. Кауцки) и до тврдње да је хришћанство могао основати свако *осим Њега* □

[као "оци хришћанства" помињу се Филон Александријски, "Јеврејин Павле из Тарса" – апостол Павле (?!), а усмено смо чули резултате "истраживања" да је Јуда Искариотски у ствари био Христос!].

Одговор: □ Кратак одговор "зашто нема помена" о Христу могао би да гласи да су Галилеја и Јудеја за Римљане биле периферне провинције и изван интересовања, а да је очекивање да се у јеврејским изворима нађу многобројни записи о Христу исто као када би неки будући историчари, на основу РТС-а из Милошевићевог периода, закључили да у Србији тог доба није ни било опозиције! А дуг одговор би био: није тачно

Ваистину се роди (?)

Пише: Александар Лазич
недеља, 16 јануар 2005 21:48

да нема помена; цитати раних нехришћанских помињања Исуса следе!

Римски извори: Христа и хришћане помињу историчари Плиније Млађи (62-114), Корнелије Тацит (55-120) и Гај Транквил Светоније (75-160). Плиније Млађи написао је, као гувернер Витаније, писмо цару Трајану у којем тражи савет шта да ради са "грубим сујеверјем хришћана. Они се извесног дана састају врло рано, пре сунчевог изласка, и певају химне Христу као Богу..." Писмо Плинијево датирано је отприлике у 105. годину. Тацит, у својим "Аналима" које су смештене око 115. године, пише о великом пожару који је подметнуо цар Нерон: "Да стане на пут тим гласинама, Нерон пронађе кривце и стане их кажњавати пробраним мукама. То су били људи омражени због злодела која су чинили, а које народ називаше хришћанима. Име су добили по Христу који је за Тиберијеве владе погубљен по пресуди прокуратора Понтија Пилата; потиснуто само замало, ово гнусно празноверје избило је и раширило се поново не само по Јудеји, где се то зло и родило, него и по Риму, где се стичу и негују све могуће срамне и гадне вере са свих страна света." Потврду овог сведочења имамо и код Светонија, секретара цара Андријана, који у својој књизи "Дванаест римских царева" (писано 119-122) каже да је "Нерон учинио много зла, али је учинио и многа добра... кажњавао је хришћане, људе опасног и штетног празноверја..." Говорећи о императору Клаудију, Светоније пише да је "он истерао из Рима Јевреје који су, подбуњивани Христом, стално правили нереди"; овај други цитат је оспорен јер је написано *Chrestus* уместо *Christos* – само није појашњено ко би могао бити тај

Хрестос

који је "подбуњивао јеврејске масе" ако већ није

Христос.

Иако су настали нешто касније, прво смо навели римске изворе – јер се њима не оспорава аутентичност него шкртост: једни су незадовољни што се не помињу

Исус

и

Христос

заједно, други су запитани зашто се не пише о Спаситељевим чудима и помрачењу о којем говоре Јеванђеља... Сва је прилика да је за такве написан (заправо: дописан!) "Testimonium" – о томе у наредном одељку.

Јеврејски извори: Хришћански аутори су највећи значај давали јеврејским сведочанствима о историјском постојању Исуса – због њиховог неприхватања да је Он Месија, као и због чињенице да су могли непосредно сведочити. Најстарије (93-94. године) такво сведочанство налази се у "Јудејским старинама" историчара Јосифа Флавија (Јосифа бен Матије), Јеврејина по рођењу а Римљанина по избору, који је живео између 37. и 100. године, а 70. године пребегао на римску страну. У књизи XVIII "Јудејских старина" стоји ово што ће се касније назвати "Testimonium": "У то време појави се Исус, мудар човек, *ако се сме човеком назвати,* јер је чинио велика чуда и био уважаван као учитељ од оних који су били жељни истине. За себе је придобио многе Јевреје, а такође и Грке.

Он је био Месија

; кад га је Пилат, на оптужбе првака нашег народа осудио на распеће, ипак су му остали верни они који су га од почетка волели: јер им се јавио, ускрснувши трећег дана, као што су то пророци који су послани од Бога и пророковали, који су за њега предсказали и хиљаде других чуда; хришћанска секта, која се по њему тако зове, постоји до данашњег дана." Флавије помиње Христа и у књизи XX: "Пошто дакле Ана беше човек грубе природе и мишљаше да му се дала згодна прилика јер је Фест био умро, а Албиње још на путу, то Ана скупи Синедрион у судско веће и нареди да се појави пред њим **брат Исуса, који је назван Христос, а његово име је било Јаков**

и неки други... подигао је тужбу против њих да су преступили закон и предао их да буду каменовани. . ." Важно је напоменути да је Јосиф ово написао као дворски историчар римског императора, тако да овим није нарушено ћутање (о томе нешто више испод) Јевреја тог доба о Христу. С друге стране, дело Флавија било је доступно и хришћанским преписивачима – по свој прилици оно што је именовано као "Testimonium" јесте дописано, највероватније у трећем веку. Кључни доказ за оспоравања (нарочито делова који су у курзиву) јесу текстови чувеног хришћанског писца Оригена (185-254); Ориген се позива на рад Јосифа Флавија и његово сведочанство "упркос томе што није *прихватао Исуса за Христа/Месију*".

Како се "Testimonium" појављује код Јевсевија у четвртном, а не и код Оригена у трећем веку, закључено је да је реч о фалсификату, а немала сумња пала је и на самог Јевсевија (260-340). Аутор "Testimonium"-а направио је огромну медвеђу услугу: системом аналогije, неверовању су подвргнута сва сведочанства о Христу, укључујући и други цитат Флавијев о Јакову. Карл Кауцки, на пример, сматра да је и то фалсификат јер се код Оригена не појављује верзија која је сачувана до данашњих дана: о смрти Јакова (62. године) Ориген говори као о разлогу за разарање Јерусалима (70. године), а у верзији коју смо цитирали то се не спомиње. Међутим, за разлику од другим места, овде се Ориген не позива на

тачно место

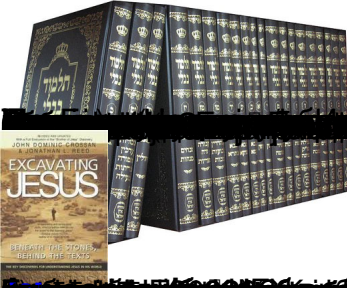
код Флавија, па бисмо радије закључили да је реч о његовој (Оригеновој) интерпретацији. Важније, на местима где помиње цитат о Јакову ("Коментари Матеја", "Против Целса", књ. I, поглавље XLVII), побијајући "Testimonium", Ориген истовремено показује аутентичност Флавијевог текста о Јакову, јер цитира најважнији део Флавијевог текста – "БРАТ ИСУСА, КОЈИ ЈЕ НАЗВАН ХРИСТОС".

Ваистину се роди (?)

Пише: Александар Лазић
недеља, 16 јануар 2005 21:48

Testimonium flavianum hos Mikael den store

...
...
...
...
...

WORLD NOW
AFRICA | AMERICAS | ASIA | EUROPE | MIDDLE EAST

Israeli antiquities collectors acquitted of ossuary forgery
January 11, 2005 9:39 pm

REPORTING FROM JERUSALEM — A Jerusalem court acquitted an Israeli antiquities collector of